

STAR

Ahmet KEKEÇ

Babasını bırakalım, biraz da oğluna bakalım

MHP'liler haklı... Vaktiyle “**psikopatça iddianamelere**” imza atmış **Nurettin Soyer**'in oğlu **Tunç Soyer**, **CHP**, **İP** ve **HDP** tarafından İzmir Büyükşehir Belediye Başkanlığı'na aday gösterildi. Bunun tepkiyle karşılanması beklenirdi.

Öyle oldu.

MHP'liler, haklı olarak, babasının “**yükünü**” (aynı zamanda tarihin yükünü) taşıyan Tunç Soyer'e tepki gösterdiler.

İP'liler, bu gelişmeleri, niye “**sırıtarak**” izledi.

Nurettin Soyer, sadece MHP'lilerin ve MSP'lilerin değil, İP'lilerin de canını yakmıştı... Bazı İP'lilere yönelik işkence uygulamalarının hem teorisyeni, hem başlatıcısıydı.

Kemal Kılıçdaroğlu'na göre, ortada tepki gösterecek bir durum bulunmuyor. Nurettin Soyer son derece “**başarılı**” ve “**iyi bir hukukçu...**”

Kılıçdaroğlu'ndan gelen güzelleme anlaşılabilir.

Çünkü Nurettin Soyer, “**solcu**” bilinen bir askerdi ve **CHP**'ye derin bir sempatiyle

bakıyordu. Bu sempatisi, onu, **MHP** ve **MSP** düşmanlığına kadar götürmüştü.

Düşmanlıkla kalktığı iddianameler, bu nedenle nefret iddianameleriydi.

Peki, **Meral Akşener**'e ne oluyordu?

Hadi Meral Akşener'i anladık... Tunç Soyer'le fikren ve ahlaken kesişmeyecek (en azından kesişmeyeceğini tahmin ettiğimiz) **Temel Karamollaoğlu**'na ne oluyordu?

Bu ikili, kameraların karşısına geçti ve babasının suçundan dolayı evladın yargılanamayacağını, çünkü “**suçun babadan oğula geçemeyeceğini**” söyledi. Böyle söylediler ve hiç utanmadılar.

Oysa Tunç Soyer, reddi miras yapmamıştı.

Babasının her şeyine (tarihine, yaptıklarına, düşüncesine, eylemlerine, iddianamelerine, özel nefret duygularına) tümüyle sahip çıkıyordu ve “**onunla gurur duyuyor**”du... Bunu söylediği an, suç babadan oğula geçmiş oluyordu.

Erdoğan ve Bahçeli düşmanlığıyla malul bazı AKP'lilerin göğsünü siper ettikleri Tunç Soyer, gerçekten de babasının psikopatça kaleme aldığı nefret iddianameleri ve C5 işkence uygulamasından dolayı yargılanmalı mı?

Bana kalırsa en

azından **ahlaken** yargılanmalı (yargılanmalı ve suçlu ilan edilmeli), ama bu yargılama ortadaki daha büyük cürümü görmemize engel olmamalı.

Şunu demeye çalışıyorum:

Babasının “suçlarına” bakıp, evladın suçunu ıskalamayalım.

Devlet Bahçeli, geçenlerde, gazeteci **Ali Kemal**’in oğlu eski Büyükelçi **Zeki Kunalalp**’in durumunu hatırlatarak, Kunalalp’e sağlanan devlet desteğinden dolayı **İsmet Paşa**’yı eleştirdi ve Tunç Soyer’e asla anlayış gösterilmemesi gerektiğini söyledi.

Zeki Kunalalp, evet “**hain**” ilan edilen gazeteci Ali Kemal’in oğluydu ama asla bir Tunç Soyer değildi.

Kunalalp, ASALA kurşunlarına karşı göğsünü siper etmişti.

Kendisi ağır yaralanmış, eşi şehit olmuştu.

Tunç Soyer’in, “**ülkemize yönelik terör saldırılarına karşı neresini siper ettiğini**” ve hangi fedakârlıklarda bulunduğunu bilmiyoruz.

Bildiğimiz şu:

PKK’nın siyasi kolu olan **HDP**’yle hep anlayışlı ve toleranslı bir ilişki kurdu. Ki, kendisi CHP’den çok HDP’nin adaydır.

HDP, Tunç Soyer’e karşı İzmir’de aday çıkarmayacağını açıklayarak, bu “**yakınlığı**” resmileştirmiştir. Babasını eleştirelim, tamam... Ama oğlu besbeter cürümlerin sahibi... Biraz da onu konuşalım.

STAR

Fadime ÖZKAN

CHP’de oklar yaydan çıktı!

Ne olaylar duruluyor, ne duygular.

Aynı anda hem seçimlere karşı isteksizlik ve heyecansızlık var parti tabanında, hem yapılan ittifaklara ve açıklanan adaylara karşı, karşı konulamayan bir isyan isteği ve itirazlar.

CHP’de yaşanan tam bir savrulma ve çalkalanma. Teşkilatlar ayakta.

Hatta adı yolsuzluğa bulaşmış isimlerin uyarılara rağmen tekrar aday gösterilmesinin “**mide bulantısı**”na sebep olduğu da görülüyor. Toplu olarak istifa eden CHP Maltepe ilçe örgütü İstanbul’dan Ankara’ya yürüyüşe geçti bile. Genel merkezden beklentileri net, “**temiz siyaset**”.

***

Kılıçdaroğlu dönemi dahil 1950’den beri iktidar olamayan CHP şimdilerde 5-6 ayı hizip altında parçalı. Kurumsal yapısı kimlik bunalımında, tabanı depresyonda. Bu haliyle **Türkiye siyasetinin en sorunlu örgütlü öbeğine dönüşmüş durumda CHP.**

Karnından konuşmayı bırakıp açığa vuranların sayısı da arttı haliyle.

“**CHP’nin Türkiye’nin hiçbir meselesi için herhangi bir hazırlığı yok**” diyen mevcut İzmir Belediye Başkanı Kocaoğlu. “**Bir**

kasa domatesi koy önüne, en çürüğünü seçer” diyen Kartal Belediye Başkanı Altınok Öz. **“CHP’nin başındaki zat bir projedir. CHP’yi bitirmek için gelmiştir. Rezil ol, kepaze ol, diktatör bozması...”** diyen eski genel başkan yardımcısı Öztürk Yılmaz. Ve benzerleri...

***

Geçen hafta ise CHP’nin Cumhurbaşkanı adayı Muharrem İnce söyleniyordu **“CHP Genel Merkezi’nin yaptığı yanlışlıklar Ağrı Dağı’nı aştı”** diye.

Söyleniyordu diyorum çünkü bir süredir ihtiyatlı siyaset güdüyor İnce. Kılıçdaroğlu ile girdiği rekabette kaybeden olduğunu fark etti ve “merkeze uzak, teşkilata yakın” durarak tarlayı aşağıdan sürüyor İnce: “Genel Merkezin yanlışlıklarını biliyorum, konuşmuyorum. Bir oy fazla almaya çalışıyorum”.

Neticede CHP’de çok uzun zaman sonra esen ilk gerçek heyecan dalgasının öznesiydi. Ve fakat Kemal Kılıçdaroğlu ve genel merkezin su-i kastları kadar kendi hatalarından da sebep pörsüdü ismi etrafındaki umut haresi.

Epeydir gerilmiş bir oktu Muharrem İnce. Hedefi bulamadan buruldu gitti.

***

Dün de bir başka ok oynadı yerinden. CHP İstanbul Milletvekili Gürsel Tekin feryat figan isyan etti.

Şunları dedi özetle: **“Adaylar objektif kriterlere göre belirlenmedi.”** “Hayatını İstanbul’a vermiş, ben dâhil birçok arkadaşımızın fikirlerine bile danışılmadı”. **“CHP’nin başarısından başka ölçütler devreye girdi”.** **“Liyakat ilkesi bir kenara bırakıldı”.** **“Olağanüstü kurultay talep edenler aday gösterilmedi”.** **“Hiçbir koltuk başarısızlık üzerine kurulamaz”.**

31 Mart’ta İstanbul’a belediye başkanı olmak istiyordu Gürsel Tekin. Bu amaçla -kendi ifadesiyle- **“Genel Başkanın da izni ve yönlendirmesiyle”** üç yıl öncesinden İstanbul sokaklarını arşınlamaya başlamıştı. Lakin Genel Başkanı tarafından aday gösterilmedi. Hem de eğilim yoklamalarında Muharrem İnce’den sonra ikinci sırada çıkmasına rağmen.

Yıllardır Kılıçdaroğlu’na kalkan olmasına rağmen.

***

Aday gösterilmeyince, tercih edilmeyince konuşuyor Gürsel Tekin. Oysa daha düne dek sırtını oraya yaslıyordu. Arşivler Kılıçdaroğlu’na sadakat yeminleriyle dolu:

“İddia ediyorum. Mustafa Kemal Atatürk’ten sonra partide, tabanda en güçlü lider Sayın Kılıçdaroğlu’dur”. **“Kılıçdaroğlu’nu devirmeye kimsenin gücü yetmez”...**

Dünkü açıklamaları, Kılıçdaroğlu ve medyasında nasıl yankı bulur henüz belirsiz ama “7 Haziranda seçimi hele bir kazanalım, 8 Haziran’da tamamına el koyacağız, tamamına!” diye tehdit ettiği medya organlarında yer buldu Gürsel Tekin’in feryadı. Aynı tekinsiz açıklamada “Kılıçdaroğlu cam gibidir” diyen de oydu hal bu ki. İlkel siyaset talep etmek çok doğru ve yerinde elbette lakin talibin aynaya sık bakmasını gerektirdiği de kesin.

SABAH
Salih TUNA

CHP ve PKK’nın yüzde kaç Türk milliyetçisi?

Bir "araştırma" şirketi (AREA) "seçmen davranışları" üzerine oldukça ilginç bir anket yapmış.

CHP seçmeninin (milletvekili seçiminde) ikinci parti tercihi, **Meral Hanım'ın İP'iymiş.**

Yüzdesi: 46.7

CHP seçmeninin yüzde 3.7'si de ikinci parti olarak **HDP'yi** tercih edeceğini söylemiş.

Geri kalanı mı?

"Kemik seçmen" denilen kesim. Yani, ne olursa olsun CHP'den asla vazgeçmeyenler. Buraya kadar ilginç olan bir şey yok, devam edelim.

CHP'nin gizli ittifak

kurduğu HDP seçmeninin ikinci parti tercihi, tahmin ettiğiniz gibi **CHP**.

Yüzdesi de bir hayli yüksek: **42.3**

Geri kalanı da "kemik" seçmen...

Gördüğümüz gibi HDP ile CHP arasında ikinci parti tercihi bakımından çok ciddi bir orantısızlık var.

Yüzde 42.3 nire, yüzde 3.7 nire değil mi?

Bu oransızlık, HDP seçmeninin CHP'ye

karşılıksız aşkının göstergesi mi yoksa

CHP'den HDP'ye ("her evden bir oy"

kampanyası misali) giden veya gidebilen

seçmenin davranışı mı?

Bu soruya cevap vermek için söz konusu

araştırmada yer alan her iki partinin "**politik tercihlerine**" bakmakta fayda var:

CHP seçmeninin yüzde 77.6'sı Atatürkçü,

yüzde 14'ü de sosyal demokrat, yüzde 6.1'i

milliyetçi, yüzde 2.2'si de muhafazakâr.

Şu kadarını sormadan geçmeyelim:

Milliyetçilik yüzdesi ancak yüzde 6.1'i bulan

CHP seçmeninin yüzde 77.6'sının

"Atatürkçülüğü" nasıl bir şeydir?

***

Politik tercihleri bakımından hangi partinin

seçmeninin yüzde 61.4'ü de sosyal demokrat,

yüzde 25.7'i de muhafazakâr, yüzde 8.8'i

Atatürkçü, yüzde 4.2'si de milliyetçidir?

Meral Hanım'ın İP'i mi?

Hayır, değil. Mezkur ankete göre bu partinin

adı **HDP**.

Demek ki, "**milliyetçilik**" bakımından

kıyaslayacak olursak, **HDP'nin seçmeni CHP seçmeninden pek aşağı kalmıyor. Nihayetinde yüzde 6,1 CHP, yüzde 4.2 de HDP.**

O halde sormak gerek: Ne tür bir milliyetçiliktir bu?

"Başkan Apo'nun heykelini dikeceğiz" diyen HDP Eş Başkanı ile PKK'nın Suriye koluna (PYD)**"Vatanını kurtarmak için örgütlenmiş bir oluşum"** diyen CHP Genel Başkanı'nın milliyetçiliği mi?

***

Ocak 2019'da 12 büyükşehirde 2 bin 60 kişiyle yapılan söz konusu ankette, **MHP seçmeninin yüzde 12.2'si kendini "Atatürkçü" olarak tanımlıyormuş. HDP seçmeninin "Atatürkçü" yüzdesi de 8.8'den ibaretti.**

ODA TV başta olmak üzere muhalif siteler özellikle buna dikkat çekmişler. Hem de **"MHP ve HDP'nin ne kadarı Atatürkçü"** şeklinde manşet atacak kadar.

Bu manidar kıyaslamanın...

Yüzde 77.6'sının kendini "Atatürkçü" tanımladığı CHP'li seçmene,

"Atatürkçülük bakımından HDP ile MHP arasında pek fark yok" demenin dışında anlamı var mı?

Maksat nedir?

CHP'li seçmeni Atatürk üzerinden HDP'ye alıştırmak mı?

Bunun için mi matine - suare "Mustafa

Kemal'in askeriyiz" diyor, İzmir'in dağlarında çiçekler açtırıyordunuz? Bütün bunlar, PKK'nın siyasi kanadını CHP'li seçmene Atatürk üzerinden sempatik göstermenin lansman faaliyeti miydi? MHP ile HDP'yi "Atatürkçülük" bakımından kıyaslamanın (hatta eşitleme gayretinin) vahametini anlayabilmeniz için bugünkü yazı yolculuğumuza o başlığı seçtim. Yoksa, Mehmetçiğe kurşun sıkan PKK'nın elbette "Türk milliyetçisi" yüzdesi falan olmaz.

SABAH

Burhanettin DURAN

Kılıçdaroğlu'nun manevraları ve CHP'nin serencamı

Kılıçdaroğlu önümüzdeki yerel seçimler için bütün maharetini ortaya koyuyor. Mahareti çok sayıda ikircikliğe dayanıyor. Birbiriyle çelişen karar ve söylemleri aynı anda seferber ediyor. Bir yandan halkçı, katılımcı ve hesap veren belediyecilik diyor. Diğer yandan belediye başkan aday tespitlerini kendi parti içi iktidarını pekiştirmek için kullanıyor. Böylece 31 Mart sonrasında olası bir başarısızlık durumunda hesap vermeyecek bir durumda olmanın taşlarını döşüyor. Genel başkanlık yarışını engelleyecek dizaynlarını ısrarla uyguluyor.

***

Köşe Yazıları – 12/02/2019

Bırakalım Muharrem İnce'nin "**Ağrı Dağı'na ulaştığını söylediği hataları**", 2009'dan beri yanında siyaset yapan Gürsel Tekin'in açıklamaları da Kılıçdaroğlu'nun siyaset tarzından CHP'lilerin ne kadar rahatsız olduğunu göz önüne seriyor. Tekin, aday belirlemelerde "**liyakatin kenara bırakıldığını keyfilğin, şahsi yakınlığın**" galip geldiğini söylüyor. "**Anketlerin göz ardı edildiğini, halk desteği olan adayların olağanüstü kurultay talep ettikleri içindışıarda bırakıldığını**" belirtiyor. Dahası, Tekin, CHP'nin "**halkın değişim beklentisinin sesi olamadığını**" iddia ediyor. Ve ekliyor: "**Hiçbir koltuk başarısızlık üzerine kurulamaz.**" Üzgünüm, Tekin'in iddiası CHP'deki gerçekliği açıklamıyor... Kılıçdaroğlu'nun genel başkanlığı koltuğu sekiz seçimdir "**başarısızlık**" üzerinde duruyor. Ya da her şeye rağmen genel başkan kalabildiği için "**kısmi başarı**" mı demeliyim!

***

Kılıçdaroğlu her seçimde yeni açılım manevraları deniyor. Değişmeyen hedef ise Erdoğan karşıtlığı üzerinden taktik ittifaklar kurmak. Bu seçimlerde de CHP'yi İYİ Parti ile işbirliği, Saadet Partisi ile dirsek teması ve HDP ile de güç birliği yaparak sandığa götürüyor.

Kılıçdaroğlu'nun ittifak kurma manevraları CHP'de gittikçe derinleşen bir ikircikli durum

daha yaratıyor. Farklı ideolojik partileri bir araya getirirken CHP'nin siyaset iddiasını yani, kimlik ve ideolojisini zayıflatıyor. Dahası, SETA Siyaset Direktörü Nebi Miş'in işaret ettiği gibi bu yolla "**CHP seçmenini İYİ Parti ve HDP'ye itiyor.**" Hatta küskünler sebebiyle DSP'ye de itiyor.

***

CHP oylarının İP ya da DSP'ye kayması ideolojik anlamda şaşkırtıcı olmayabilir. Ancak kendisini "**Cumhuriyetin banisi**" olarak gören bir partinin Kürt milliyetçisi ve ayrılıkçı siyasete kendini bu denli açması bir ikilem yaratıyor. Kılıçdaroğlu'nun CHP'yi HDP'ye açma tercihi 1990'ların başında SHP'nin iddialı "**sosyal demokrat açılımının**" özelliklerini de göstermiyor. Daldan dala konan, bir sağa bir sola; bir Türk milliyetçisi bir Kürt milliyetçisi cenaha dönen bir yaklaşım sergiliyor. Bu radikal salınımları nasıl rahatlıkla yapabiliyor?

Kılıçdaroğlu'nun ikircikli tercihleri ve söylemleri klasik CHP seçmeninin partisinden kopmayacağı, küsmeyeceği kanaatine bağlı.

***

Bu yerel seçimlerde CHP seçmeninin Kılıçdaroğlu'nun manevralarından yorulup yorulmadığını göreceğiz. Şimdiden net olan bir şey varsa o da, CHP'yi bir dönem FETÖ bir dönem de HDP marjinalliğine açan

Kılıçdaroğlu'nun partisini tüm Türkiye'ye ümit veren bir yere taşıyamadığı.

Muhalefetin en güçlü partisinin böylesi bir türbülans içinde olması siyasi hayatımızı olumsuz etkilemekte.

CHP'nin iktidardan uzun süreli uzaklığı hem kapsayıcı politikalar geliştirmesini engelliyor.

Hem de tecrübeden kaynaklanan sorumluluk hissini bir türlü üstlenemiyor. İşte bu da Kılıçdaroğlu yönetimindeki CHP'nin bitmeyen serencamı.

HÜRRİYET

Abdulkadir SELVİ

Gıdada yeni paket geliyor

Barış Manço'ya hayrandık.

Ancak “domates, biber, patlıcan”dan da şarkı mı olur diyorduk.

Oldu. Hem de Barış Manço söyleyince öyle güzel oldu ki...

Şimdi liderler söylüyor “domates, biber, patlıcan” diye. Ama onlarınki Barış Manço şarkısı değil. Siyasi düello. 24 Haziran seçimlerine “patates, soğan” damgasını vurmuştu. 31 Mart yerel seçimlerinin favorisi ise “domates, biber, patlıcan”. Büyükşehir belediye başkan adaylarından dahi daha çok konuşuluyorlar.

Siyasi mizahın güçlü olduğu dönemlerde olsa, gelinlere takı olarak domatesin, biberin

takıldığı karikatürler çizilir, patlıcanlı esprilerden geçilmezdi.

Ama işin espriye gelir yanı kalmadı.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, “Son günlerde Türkiye’de bir oyun oynanmaya başladı.

Patlıcan, domates, patates, salatalık...

Fiyatları tırmandırmaya başladılar. Bu bir terör estirmeydi” dedi.

Gıdayla ilgili olarak acilen atılması gereken adımlar atılıyor. Ankara ve İstanbul’da tanzim satış mağazaları satışa başladı. Ama gıda sorununa orta ve uzun vadeli olarak köklü bir çözüm getirmek için

Cumhurbaşkanı Erdoğan’ın talimatıyla bir çalışma yapılıyor. Hazine ve Maliye

Bakanı Berat Albayrak’ın koordinasyonunda birbiriyle bağlı çalışan bir zincirin

halkalarından oluşan yeni bir sistem

kuruluyor. Tarladan tezgâha uzanan gıda zincirinde yapısal dönüşümler öngören

düzenleme ile “tüm süreçlerde koordineli iyileşme”amaçlanıyor.

HAL YASASI İLE NE GELİYOR?

Aklınıza hemen “Hal Yasası” gelmesin. Hal Yasası zincirin sadece bir halkası, ama önemli bir halka. Hemen sırası gelmişken paylaşayım.

Hal yasası ile:

- 1- Komisyonculuğun önlenmesi,
- 2- Hallerin fiziki standartlarının yükseltilmesi hedefleniyor.

Üzerinde çalışılan ‘Gıda Paketi’yle ilgili ulaşabildiğim ayrıntıları paylaşacağım. Ama öncelikle Merkez Bankası’nın sekreteryasını üstlendiği Gıda ve Tarımsal Ürün Piyasaları İzleme ve Değerlendirme Komitesi’nin yaptığı çalışmalara dikkat çekmek istiyorum.

Merkez Bankası bugün yaşadığımız sıkıntıyı önceden öngörerek, 2016 yılında bir yol haritası belirlemiş. Keşke sorun kapımızı çalmadan önlemler geliştirebilseydik. Ama krizler üzerinden çözümler üreten bir yapımız var. Belki bu kriz üzerinden yeni bir sisteme inşa edeceğiz.

GIDADA YENİ SİSTEM

Yeni sistemin yapı taşları şöyle olacak:

1- Sözleşmeli tarım: Büyük komisyoncular ve bazı büyük marketler önceden üreticiye avans vermek suretiyle ekim yaptırıyor. Nükleer santral, baraj, köprü ihalesine giren büyük şirketlerimiz olduğu gibi, sözleşmeli tarımla güçlü bir sermayenin sektöre girmesi amaçlanıyor.

2- Şahısların ve şirketlerin önceden avans vererek ekim yaptırmasına benzer bir kredi sistemi üzerinde duruluyor.

TERMAL TARIM

3- Termal tarım geliyor. Türkiye’nin termal su haritası çıkarıldı. Sıcaklığı 70-100 derece olan yedi yer kırmızı, 60-69 santigrat derecedeki kaynaklar yeşil, 20-40 derece olan yerler ise turuncu olarak işaretlendi. Dar bir coğrafyada yapılan seracılığın termal

su kaynaklarının olduğu bölgelere yayılması amaçlanıyor. Bunun için termal su kaynaklarının paylaşımı ve Hazine arazilerinin kiralanması üzerinde çalışılıyor. 4- Sanayideki KOBİ’ler gibi, tarımda da TOBİ’lerin oluşması amaçlanıyor. Tarımın aile işletmeciliğinin yanı sıra orta ölçekli işletmelere çeşitlenmesi için çalışma yapılıyor.

PAKETİN AYRINTILARI

Paketin ayrıntıları da var. Uygulamanın başarısı bir anlamda bu ayrıntılara bağlı.

1- Seracılığın standardı yükseltilecek.

Muşamba ya da naylonla yapılan seralar yerine sıfır faizli krediler verilerek modern seraların kurulması teşvik edilecek.

2- Seracılığın yaygınlaştırılıp Antalya dışındaki şehirlerimizde yapılması için teşvik verilecek.

3- Yaş sebze ve meyvede çürüme ve nakliye sisteminden kaynaklı kayıp oranının yüzde 25-30 civarında olduğu tahmin ediliyor.

Bunun için yaş sebze ve meyvelerin nakliyesinin soğutma sistemine sahip araçlarla yapılması sağlanacak.

4- Yaş sebze ve meyvelerin, bir kısmı aile işletmesi olan ya da yeterli standarda sahip olmayan soğuk hava depolarında çürüdüğü tespit edildi. Bunu önlemek için bir ayağında da finans ve kredi kolaylığı getiren lisanslı depoculuk hızla yaygınlaştırılacak.

5- Hallerin standardı yükseltilecek. Bunun için başta Almanya olmak üzere Avrupa'daki modern hal binaları incelendi. Hem ürünlerin hallerden tüketiciye ulaştırılması sağlanacak, hem de haller büyük komisyoncuların tekelinden çıkarılacak. Hallere yeni sermayenin girmesine dönük bir düzenleme yapılacak. Böylece hal ve marketlerde tekelleşmenin önüne geçilmesi amaçlanıyor.

Söz konusu sadece domates, biber, patlıcan değil. Ana hatlarını verdiğimiz paket yasalaysa gıdada yeni bir sisteme geçilmiş olacak.

YENİŞAFAK
Hasan ÖZTÜRK

Propaganda savaşı ve Uygur halk ozanı

Dünyanın gelmiş geçmiş en etkileyici savaş propagandacısı Hitler'in sağ kolu Joseph Goebbels'tir (1897-1945).

Hitler'in keşfettiği ve sonradan 'Halkı Aydınlatma ve Propaganda' bakanı yaparak, İkinci Dünya Savaşı'nda iletişim savaşının 'başkomutanı' yaptığı Goebbels'in, propaganda yöntemleri ve taktikleri savaşın seyrini değiştirmiştir.

Goebbels öylesine etkin olmuştur ki, Amerika onu takip etmek, yöntemlerini çözümlenmek ve sonra karşı koymak için bilim adamlarından oluşan bir komisyon kurmuştur. Bu komisyon uzun yıllar aktif olarak savaş propagandası üzerine çalışmış, Goebbels'i izlemiş ve karşı taktikler geliştirmiştir.

Komisyon üyeleri savaş bitiminden sonra çalışmasını sürdürmüş, bu kez barış zamanında Amerika propagandası yapmış ve dünyayı etkilemiştir. Uygulanan taktikler ve propaganda yöntemleri daha sonra ekonomide, pazarlamada, iletişimde kullanılmaya başlanmış, bugünkü halkla ilişkilerin ve iletişimin temelini oluşturmuştur.

Komisyon üyelerinden Edward Bernays öldüğünde mezar taşına "halkla ilişkilerin babası" diye yazılmıştır.

GOEBBELS'İN YALAN HABER TAKTİĞİ

Goebbels, yalan haber ve yalan propaganda üzerine çok şaşırtıcı taktikler uygulardı.

Örneğin 'Hitler öldürüldü' şeklinde haberler duyulduğunda, Goebbels bunu yalanlamazdı. Hatta bu haberin yayılması ve büyümesi için el altından olayı köpürttü. Artık haber her yana yayıldığında ve herkes Hitler'in öldüğüne inandığı bir anda, aniden Hitleri ortaya çıkartır ve haberi yalanlardı.

Buradan birkaç amaç güderdi Goebbels.

Köşe Yazıları – 12/02/2019

Birincisi, Hitler'in ölümüne karşı verilen tepkileri ölçerdi. Haberi yayan, çoğaltan ve destekleyen çevreleri tespit ederdi.

İkincisi, Hitler'in ölmediği ortaya çıkınca, öldü haberini yayan, büyüten çevreleri yalancı konumuna düşürtüp, itibarsızlaştırır ve bundan sonra kimsenin bu çevrelere inanmamasını sağlardı.

Ve nihayet bir kez daha ölmediği anlaşılan Hitler'in 'yenilmez, öldürülemez ve baş edilemez bir yüce varlık' olduğunu zihinlere işlerdi.

YALAN ÖLÜM HABERLERİ SAVAŞIN PARÇASIDIR

Bugün benzer taktikler devam ediyor. Krizin ve savaşın tarafı olan ülkeler buna benzer yöntemleri sıklıkla kullanırlar.

Örneğin, Suriye'de Esed'in ya da Mihraç Ural'ın öldürüldüğü haberleri aynı şekilde birkaç kez bilinçli olarak yayılmıştır.

Yine PKK, Murat Karayılan'ın ölüm haberlerini sıklıkla yayar ve kullanır.

Myanmar'da, Budist rahiplerin çocukları öldürdüğü haberleri yayılmış, hatta ellerinde çocuk cesetleri olan Budist rahip görüntüleri her yerde dolaşıma sokulmuştu. Daha sonra bu fotoların bir depremde enkaz kaldırma, kurtarma çalışmalarından olduğu anlaşıldı.

Bundan dolayı Myanmar'da yayınlanan her haber ve fotoğraf şüpheyle karşılandı ve etkisi azaldı.

UYGURLU HALK OZANI PROPAGANDA MALZEMESİ Mİ YAPILDI?

Son olarak Uygur Türkleri hakkında benzer bir propaganda süreci yaşanıyor. Uygur halk ozanı Abdurrehim Heyit'in öldüğü haberi bir anda Türkiye'de gündem oldu. Gazeteler, televizyonlar birkaç gün bu haberi birinci sırada yayınladı. Sosyal medyada büyük tartışma yaşandı.

Tüm bu süreçte Çin'den resmi bir açıklama yapılmadı. Sessiz kalındı. Daha sonra Türkiye Dışişleri Bakanlığı konuyla ilgili bir açıklama yapınca, Çin resmi haber ajansları Heyit'in ölmediğini gösteren bir video yayınladı.

Kafalar büsbütün karıştı. Halen Heyit'in ölüp ölmediği net olarak bilinmiyor. Ancak bu haberin asılsız çıktığı iddiaları üzerine, Doğu Türkistan'la ilgili çıkan haberler geriye doğru sorgulanmaya başlandı.

Hatta Çin sempatzanı birçok kişi, 'bazı çevrelerin' Çin-Türkiye ilişkilerini bozmak için Uygur Türkleri konusunu manipüle ettiğini duyurmaya başladı. Bundan sonra çıkan her haberin inandırıcılığı zarar görmüş oldu.

Bu tür propaganda malzemesi olan haberleri teyit etmeden, sağlıklı kanallardan almadan yayınlayan duyarlı insanlar, bir anlamda dezenformasyonun bir parçası yapılmış oldu. Hatta bu kesimlerin güvenilirliği ve inandırıcılığı da sorgulanır hale geldi.

Tipik bir Goebbels taktiği aslında.

Bu nedenle dünyadaki krizlere duyarlılık gösteren herkesin, bilgileri güvenilir kaynaklardan edinmesi çok önemlidir. Bu, gerçek hak mücadelesine de zarar verebilecek bir konudur. Dikkat edelim.

YENİAKİT Ali KARAHASANOĞLU

“Patlıcaaan! Bibeeer!” derken, kimlerin maskesi indi?

“Patates, soğan” dediler.

“Geçin” dedik..

“Daha büyük sorunlar var, bunlar operasyon” dedik..

Bizim mahalledekiler bile bilgiç bilgiç anlatmaya başladılar:

“Ne operasyonu kardeşim.. Her şey ortada.. Sen üretimi artırmazsan.. Tarımı boşverirsen.. Üreticiyi desteklemezsen.. Patates de 7 TL olur.. Kendi beceriksizliğinizi, dış güçlere mi yükleyeceğiz şimdi?” dediler.

“İyi de bey abiler.. Bu iktidar, dün işbaşına gelmedi ki. 17 yıldır iktidarda.. Üretimi

desteklemedi ise.. Tarımı boşverdi ise.. 3 yılda, bilemediniz 5 yılda sonuçlarını görürdük.. İktidarın 11. yılında, Gezi ile başlattıkları operasyonda başarılı olamayanlar.. 17-25 ile başarılı olamayanlar.. 15 Temmuz ile başarılı olamayanlar.. Dolar operasyonu ile başarılı olamayanlar.. Son bir çare olarak.. Gıda ürünleri üzerinden bir operasyon çekiyor. Bunun anlaşılmayan nesi var” dedik.. Anlatamadık..

“Patates de patates” dediler..

Diğer tarım ürünlerinde operasyona daha geçmeden, **24 Haziran seçimleri** oldu..

“Patates”i kafalarına yediler..

Ardından “soğan” ile harekete geçtiler..

“Soğan depoları” teftiş edilince..

Operasyonun işbirlikçileri kendilerini hemen açık ettiler..

“Depolarda ne arıyorsunuz, devlet kontrolü ile bu iş çözülmez..”

Oysa..

Ortada bir “operasyon” yok ise..

Stoklanan, piyasaya verilmeyen bir mal yok ise..

Niye itiraz ediyorlardı ki?..

Devlet depoları şöyle bir-iki dolaşır..

Haddinden fazla stoklanan bir ürün göremeyince..

Döner gelir, ondan sonra da “kara kara” düşünürdü: **“Biz ne yaptık da, ülkeyi bu hale düşürdük..”**

Ama herkes biliyordu ki..

“Kara kara” düşünülecek bir şey yoktu..

Üç tane şaklabanın ayak oyunu ile..
Siyasi iktidara diz çöktürme operasyonu vardı..
Onların “soğan” atağına..
Siyasi iktidar, “İthalat yapacağım” kararı ile karşılık verdi..
“Soğan ithali kararı aldık” denilir denilmez..
Aynen depolar basıldığında olduğu gibi..
İtiraza soyundular..
“Ne hallere düştük.. Soğan ihraç ederken, soğan ithal eder hale geldik!”
Oysa..
Sabah-akşam, haftanın 7 günü, 24 saat soğan ithal edecek değildik..
Et ithal ettik..
Şimdi eti tüm spekülasyonlara rağmen, bir yıl önceki fiyata alır duruma geldik..
Et ithalini de rafa kaldırdık..
Aynısı soğanda da olacak..
Birkaç TIR gelince..
Belki gelmesine bile gerek yok..
Sadece “geleceği” haberi ile dahi..
İşler rayına girecekti..
Ama operasyoncular ithal kararına da kafayı çıkarttılar..
Sobelendiler..
Biz bunların, “**Saman ithal ediyoruz**” diye, sevindirik oldukları günleri de biliriz..
Gün gelir gemilerle saman ihraç edersiniz..
Gün gelir, iki kamyoncuk saman ithal edersiniz..
Serbest piyasa bu..
İşine nasıl geliyorsa..

Uyanık bir devlet isen..
Bir yandan ihraç ederken..
Aynı anda, daha ucuza bulduğunu ithal edersin..
Ne “Saman ihraç ettin” diye, dünya devi olursun..
Ne de..
“İki kamyon saman ithal ettin” diye, iflas bayrağı çekmiş olursun..
Genel tabloya bakmalısın..
Genel tablo ne diyor?
“**Bu ülkeden IMF kovuldu**” diyor..
Sadece “IMF kovuldu” demiyor.. Tüm FETÖ’cülerin.. Tüm solcuların.. Tüm iktidar karşıtlarının, “Hah işte.. Şimdi IMF’ye gidiyorlar.. Artık IMF ile anlaşma yapılmadan, Türkiye’nin bu kötü durumdan çıkması mümkün değil.. Ya yarın ya da iki gün sonra, IMF ile görüşülecek. Yolun sonuna gelindi” demelerinin üzerinden..
8 ay geçti..
Ne IMF ile görüşen var..
Ne de kapısının önünden geçen var..
Dolar operasyonu ile bitirilmek istenilen.. Ama o operasyondan, güçlenerek çıkan Türkiye var..
Nasıl güçlendi?
Cari açığını azaltarak güçlendi..
Gereksiz yere lüks mallar ithal ediyordu..
Doların fiyatı artınca..
O malların ithali azaldı..
TL’nin değeri dolar karşısında düştüğünden..
İhracatımız arttı..

Köşe Yazıları – 12/02/2019

İhracatın, ithalatı karşılama oranında kayda değer bir yükseliş kaydedildi..

Cari açık, inişe geçti..

Dolar operasyonunu bile fırsata çevirmiş miyiz?

Çevirmişiz..

Bu utanmazlar, azıcık pişmanlık duydular mı?

Duymadılar..

Ya ne yaptılar? “Cari açığın azalması tehlikesi ile karşı karşıyayız” dediler..

“Bu cari açığı sürdüremeyiz” diye bas bas bağırıyorlar..

Cari açık azalmaya başlayınca..

Bu sefer, ona da itiraz ettiler..

Bu badirelerden geçen Türkiye..

Şimdi “soğan” a mı teslim olacaktı?

Nitekim, olmadı..

Soğan ithali kararı ile birlikte..

7 TL’lere çıkan soğan, bir çırpıda 3,5 TL’ye iniverdi..

Ardından “patlıcan ve biber”le meydana çıktılar..

Onlar tuzak üstüne tuzak kuruyorlar..

Siyasi iktidar da..

Karşı tuzakları hayata geçiriyor..

Patates, soğan derken, patlıcan biber de mi çıktı?

“Hodri meydan, tanzim satış mağazaları açıyoruz” denildi..

Halkın mutfak ihtiyaçlarındaki fiyat yükselişini eleştirenlerden ne beklersiniz?

“Üretilen bir mal yok ki, tanzim satışı açılırsa.. Depolarda, üreticide mal yok ki,

açacağınız tanzim satış mağazasında da satacaksınız” denilmesini..

Onlar bunu demiyorlar..

Ya ne diyorlar?

“Belediyelerin görevleri arasında tanzim satış mağazası açmak yok.. Tanzim satış mağazaları kanunsuz!”

Şimdi anladınız mı, bunların derdi, halkın mutfak ihtiyaçlarının ucuza karşılanması olmadığını.

Bunların derdi, halk değil..

Ucuza değil..

Bunlarda, **“İstemezük”** hastalığı var..

Ne yaparsanız, itiraz edecekler..

Ne yaparsanız, memnun olmayacaklar..

Dün itibari ile, tanzim satış mağazaları açıldı..

Kuyruğun dışında bir olumsuzluk yok..

Patlıcanda, biberde ithale gerek kalmadan..

Yerli üretim ile, fiyatlar yarıya indi..

“İstemezük”çülerin tepesine balyoz da inmiş oldu..

Tanzim satış mağazaları sürekli mi olacak?

Tabii ki hayır..

Piyasa düzeline..

Gıda teröristleri piyasadan çekilince..

Belediye de, görüntü kirliliğine de sebep olan bu hizmetini, tabii ki sonlandıracak..

AKŞAM

Markar ESAYAN

Geride kalanlar ne yapacak, asıl mesele o...

31 Mart yerel seçimleri CHP ve beraberindekilerin siyaseti ne kadar araştırdıklarının ve siyaseti siyasetten başka bir hale getirdiklerinin artık gizlenemediği bir tablo ortaya koydu.

Artık bu siyasi partilere “beş benzemezler” demek bile doğru değildir. Esasen birbirlerine son derece benzeyen, aralarında amaç birliği olmuş bir Lego ittifakından bahsediyoruz. **O amaç da şüphesiz Cumhurbaşkanı Erdoğan’ı hal etmektir.** Abdülhamid Han’ın vefatının 101. sene-i devriyesinde yaşananların yüzyıl öncesinden bir farkı yoktur. Devşirilmiş kıtalar, birbirlerinden ne kadar farklı görünseler de aynı amaçla dizayn edilmişlerdir. Ama sonuç 1909’daki gibi olmayacaktır. Şimdi bizden bu tabloya bakarak her şeyin normal siyasi saikler içinde geliştiğini düşünmemizi, anomalileri görmememizi bekliyorlar. Hepsini “bir kısım” parantezine alarak, “Atatürkçülerin”, “solcuların”, “ülkücülerin”, “milli görüşçülerin”, AK Parti ile yolları kesişip sonra trenden inenlerin ve tabii ki sırtını YPG’ye dayayıp, insanları bombalarla

öldüren PKK’lıların cenazelerine katılanlarla nasıl olup da yan yana gelebildiği garabetini geçiştirmek istemekteler.

Yoksa HDP şiddete açık/kategorik mesafe koydu da, PKK ile ciddi bir çatışma içine girdi ve yerli bir tavır takındı da bizlerin mi haberi olmadı? Madem meşru bir siyasi birliktelik içindeler, neden bunu millete açıkça, Cumhuriyet İttifakı’nın yaptığı gibi deklare etmiyor, karanlık odalarda, kapalı kapılar arkasında adeta yasak aşk yaşıyorlar? Milletten bilgi saklayarak, sağ gösterip sol vurmanın nasıl meşru bir siyasi gerekçesi olabilir?

İYİ Parti’de siyaset yaparken AK Parti saflarına katılan Manisa Milletvekili Tamer Akkal da bu garip duruma isyan ediyordu. Dünkü Sabah gazetesindeki röportajını kaçırınlar mutlaka dönüp okusunlar. İYİ Parti içinde bu garabetin nasıl isyan duygusu uyandırdığını, nasıl hazmedilemediğini, nasıl garip biçimde kendilerine dayatıldığını daha iyi göreceksiniz.

Sakın yanlış anlaşılmasın; bu seçimlerin sadece yerel seçim olarak algılanması ve böyle yaşanması en çok AK Parti’nin istediği şeydir. İstanbul’un CHP’li belediyeleri, İzmir ve diğerlerinin durumu ortadadır. Bu konuda ek bir “beka” tahkimatına ihtiyaç yoktur. Meseleyi bu boyuta taşıyan Lego ittifakıdır.

Köşe Yazıları – 12/02/2019

Tamer Akkal Türkiye'nin siyasi tarihinde her zaman saygıyla anılacaktır. Akkal elini taşın altına sokmuş, bu garip, şüpheli dizaynın bir parçası olmayı reddetmiştir. Zaten milletvekili seçilmiş ve partisinden istifa etse de bağımsız olarak göreve devam edebilecekken elini taşın altına sokmuştur.

Akkal doğrusunu yapmıştır da, geride kalanlar ne yapacak asıl mesele odur.